

Bilag 2.

Lønningsraadet.

København, den 2. Juni 1927.

Ved at fremsende Aftryk af Ændringsforslag til de i Folketinget forelagte Lovforslag om Ændringer i Lønningslovene for Folkekirkens Tjenestemænd har Kirkeministeriet ved Skrivelse af 30. f. M. udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet, der allerede under 30. April d. A. har udtalt sig med Hensyn til selve de fremlagte Lovforslag.

Saaledes foranlediget skal Lønningsraadet udtale følgende:

1. Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. af 30. Juni 1922.

Som almindelig Bemærkning skal Raadet udtale — i Tilslutning til, hvad der allerede er anført i Skrivelse herfra af 30. April d. A. —, at man ikke anser det for rigtigt overfor Lovgivningsmagten at komme nærmere ind paa, hvorvidt det vil være heldigt, specielt paa nærværende Tidspunkt, at gennemføre en Lønforbedring for Folkekirkens Tjenestemænd, eller om Overvejelserne i saa Henseende burde udskydes til den af Regeringen bebudede almindelige Revision af Tjenestemandsløven inden Udløbet af Rigsdagssamlingen 1929—30. Raadet skal indskrænke sig til at gøre opmærksom paa, at det ifølge Sagens Natur — derunder Præsteforeningens Tilslutning til en af Statstjenestemændenes Centralorganisationer — og den nære Sammenhæng, der har været ved Forberedelserne og Emanationen af Lønningslovene for Statens, Folkeskolens og Folkekirkens Tjenestemænd, ikke kan undgaas, at Ændringer for een af nævnte Hovedgrupper af Tjenestemænd gaaende ud paa

- 1) Forhøjelser af de pensionsgivende Lønninger,
- 2) Honorarernes Overgang fra ikke at være pensionsgivende til at blive pensionsgivende,
- 3) Forandringer i de for alle Tjenestemænd fælles Regler om Fradrag for Tjenestebolig (herunder Ydelse af Boligtilskud til Tjenestemænd uden Tjenestebolig)

maa faa indgribende Betydning for Tjenestemænd af de to andre Hovedgrupper. Selvfølgelig bør der altid være Adgang til at tage Hensyn til særlige Forhold, uden at Tjenestemænd, der ikke er underkastet disse særlige Forhold, paa Grundlag heraf bør kunne kræve lønningsmæssige Forbedringer. Men paa de 3 forannævnte Omraader er Forholdene i Staten, Folkeskolen og Folkekirken i Virkeligheden saa tilsvarende, at Konsekvenserne er uundgaaelige.

Lønningsraadet skal hertil føje den Bemærkning, at da Kravet om Forbedringer i Præsternes Lønvilkaar, saa vidt Raadet bekendt, væsentlig motiveres med en for Præsterne speciel Forpligtelse til ikke at isolere sig, men vise Gæstfrihed m. v., vilde det efter Raadets Mening have langt ringere Konsekvens for Lønningsforholdene udenfor Folkekirken, dersom man i Stedet for at ændre Reglerne paa de 3 forannævnte, af fælles Vilkaar prægede Omraader, skød det nævnte specielle Forhold i Forgrunden og ydede et efter dette Forholds Karakter og Betydning afpasset, ikke pensionsgivende Vederlag, i Lighed med de i Stats-tjenesten til visse Stillingers Indehavere ydede Repræsentationstillæg. Formentlig burde det ikke benævnes Repræsentationstillæg; det maatte helst betegnes med en i øvrigt ikke i Lønningslovene anvendt Benævnelse, f. Eks. Menighedstillæg.